

RECEPTY NA DOBRE CZYTANIE

(opracowano w oparciu o M. Bogdanowicz, A. Adryjanek
„Uczeń z dysleksją w szkole”, Wyd. Operon, Gdynia 2004)

„Czytanie na raty”

Metoda interaktywnego czytania, czyli „czytanie na raty”, może spowodować przełamanie u ucznia obaw i niechęci do czytania oraz ułatwi kontakt z literaturą. Jest to możliwe dzięki dorosłemu, który swoją obecnością tworzy miłą atmosferę (mniejsze dzieci mogą siedzieć na kolanach mamy lub taty), pobudza zainteresowanie treścią książki, motywuje dziecko do czytania, prowokuje do aktywnej postawy, np. odpowiadania na pytania, komentowania tekstu. Objasniając trudne słowa czy wyrażenia, ułatwia zrozumienie tekstu. Dorosły, czytając na zmianę z dzieckiem, przyspiesza tempo czytania, a więc i śledzenia akcji, co podnosi zaciekawienie jej przebiegiem. Dostosowując długość czytanego tekstu do możliwości dziecka, umożliwia się mu trening czytania i umocnienie wiary we własne siły. Dziecko zaczyna wierzyć, że czytanie na głos może mu się udać i nie jest takie straszne.

Najlepiej ustalić stałą porę czytania oraz czas czytania (codziennie 20-30 minut). Zależnie od wieku dziecka wydłużamy czas czytania, szczególnie czytania samodzielnego.

Uczeń młodszy:

1. Dziecko czytana na głos (zależnie od możliwości od jednej do kilku linijek tekstu o obojętności pół strony).
 2. Dziecko czyta razem z dorosłym na głos, przy czym dorosły nieco ciszej (dwa razy więcej tekstu niż w p. 1).
 3. Dorosły czyta dziecku na głos (trzy razy więcej tekstu niż w p. 1) Dobrze, aby dziecko słuchając, jak czyta dorosły, jednocześnie śledziło tekst w książce. Warto zwrócić uwagę na ilustracje – również one mogą być okazją do rozmowy i inspiracją do narysowania własnych.
 4. Dziecko czyta samo po cichu (cztery razy więcej niż w p. 1).
- Powtórka całego cyklu (p.1-4)
5. Streszczenie przeczytanego tekstu (ustne – opowiadanie) lub dyskusja nad tekstem.

Uczeń starszy:

1. Dziecko czyta na głos (zależnie od możliwości: od pół do strony).
 2. Dorosły czyta dziecku na głos (trzy razy więcej tekstu niż w p. 1).
 3. Dziecko czyta samo po cichu (cztery razy więcej tekstu niż w p. 1).
- Powtórzenie całego cyklu (p. 1-3).
4. Streszczeni przeczytanego tekstu: ustne w formie opowiadania lub pisemne w formie planu bądź wypracowania. Zamiast streszczenia można prowadzić dyskusję nad tekstem.
 5. Podsumowanie przeczytanego rozdziału – streszczenie rozdziału i dyskusja nad wybranymi problemami.

Materiał przygotowała:
Anna Kurańda – Korczyńska - pedagog